

Johannis Buxtorfi[i] Manuale Hebraicum Et Chaldaicum

Buxtorf, Johann

Basileæ, M DC XIX.

Regvlæ Vulgares de investiganda Radice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69652](#)

REGVLÆ VULGA-
res de investiganda
Radice.

Vox primitiva Hebræis dicitur
וֹרֶשׁ Radix. Radix constat tri-
bus literis, raro pluribus. Literarum a-
liæ sunt radicales, aliæ serviles.

Radicales, quæ semper de Radice
sunt, & sunt undecim קָרְבָּן חַטָּם.

Serviles, quæ Radici serviunt, & tam
en aliquando etiam sunt Radicales,
ut אבה ויכל מנשת.

Hæ quando serviunt, tunc sunt ab-
jiciendæ.

Si abjectis servilibus remanserint
tres, eæ constituunt Radicem.

Si remanferint duæ, ac prior earum
dagessata sit, tunc communiter præ-
ponendum ג, rariùs': ut נָגַשׁ à הַגִּישׁ.
Sic יְצַבֵּא à הַצִּיבָּא. In duobus ל: ut חֲקָא
à חֲקָר, item נָתָעַ, à לְתֹעַ.

Si duarum remanentium posterior
dagessata sit, ea germinanda est: ut סְנַכְתָּה. Excipe primò, si Dagesch il-

illud sit characteristicum conjugationis, quod ex forma ejus sciēdum, tunc postponendum **נ**, ut **לֹגָה** à **גָלַה**. Secundò Nomina **אֵת** Ira, ab **אֶנְחָה**, **בָּת** Filia, à **בָּנָה**, quæ cum Affixis dageſſantur: item **הַטְּהָרָה** Triticum, à **נְתָרָה**.

Si duarum remanentium neutra dageſſata ſit, tunc præponendum' vel **ג**, rariūs **ח**: vel interponendum **ו**: aut postponendum **נ**, rarissimè **ח**, aut ultima geminanda.

Si abjectis servilibus unica tantum remanferit, tunc præponendum' vel **ג**, & postponendum **נ**. Excipe **תְּהִלָּה** quod est à **נְתָרָה**: item voces quasdam Præteriti **מְתֻמָּה** & **מְתֻשָּׁה**, in quibus secunda & tertia radicalis amittitur:

ut **מְתֻשָּׁה** Posuisti,
à **מְתֻשָּׁה**.

H E-

N